

Arrest

nr. 128 510 van 2 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 3 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

*U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, afkomstig uit de provincie Uige en van de Bakongo etnie. Op 13 augustus 2012 kwam u in België aan, u diende dezelfde dag een **eerste asielaanvraag** in bij de Belgische asielinstanties. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) nam een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 26 februari 2013. Op 18 juni 2013 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV) een bevestigende beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.*

Op 12 juli 2013 diende u een **tweede asielaanvraag** in bij de Belgische asielinstanties. Volgens uw verklaringen bent u tussen uw eerste en tweede asielaanvraag niet naar Angola teruggekeerd. In het kader van uw tweede asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een identiteitskaart, een kaart van het leger ('certificado de reservista'), een kieskaart, een Cédual Pessoal, een brief van uw vrouw, twee oproepingsbrieven, een aanhoudingsbevel en enkele algemene artikels over de situatie in Angola. U verklaart tevens dat uw vader via de huurder van uw vorige huis vernam dat er oproepingsbrieven voor u waren toegekomen. Hij ging bij de politie vragen waarom ze u wilden zien en kreeg te horen dat men u nog wilde ondervragen in verband met de manifestatie op 3 september 2011, waaraan u beweerde deel te hebben genomen en naar aanleiding waarvan u gearresteerd zou zijn. Op 5 april 2013 kwamen ze u zoeken in het huis van uw vader en gaven ze hem een aanhoudingsbevel af, dat uitgegeven werd op 3 april 2013.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden benadrukt dat uw **eerste asielaanvraag** door het Commissariaat-generaal werd **afgesloten met een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus** op 26 februari 2013, bevestigd door de RVV op 18 juni 2013, omdat uw asielrelaas niet geloofwaardig werd geacht. Meer bepaald kon er geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u op 3 september 2011 deelnam aan een demonstratie tegen de huidige regering en dus evenmin aan de vervolgingsfeiten die u naar aanleiding van deze beweerde deelname zou ondervonden hebben. U ging niet in beroep tegen de beslissing van de RVV, bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

U houdt vast aan de beweerde feiten die als ongeloofwaardig werden beoordeeld (zie gehoorverslag CGVS d.d. 19/12/2013 p.3) en legt nieuwe documenten voor die uw asielrelaas moeten ondersteunen, namelijk twee oproepingsbrieven, een aanhoudingsbevel en een brief van uw vrouw. Wat betreft de brief van uw vrouw kan opgemerkt worden dat aan getuigenissen van privépersonen geen bewijswaarde kan worden verleend, aangezien deze getuigenissen gesolliciteerd kunnen zijn. De algemene artikelen die u voorlegt hebben geen betrekking op u als persoon, en kunnen dus de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen.

Wat betreft de oproepingsbrieven en het aanhoudingsbevel kan worden opgemerkt dat nergens in deze documenten enige informatie staat met betrekking tot uw beweerde deelname aan de manifestatie op 3 september 2011, welke de aanleiding van uw arrestatie en vervolging in Angola zou zijn geweest, en welke door het CGVS en de RVV in twijfel wordt getrokken. In de oproepingsbrieven staat niet vermeld waarom u wordt opgeroepen of waarover men wil dat u verklaringen komt afleggen. Opvallend is dat de oproepingsbrieven klaarblijkelijk opgesteld zijn op de dag waarop u zich volgens de oproeping zou moeten presenteren, wat eigenaardig is, aangezien men zou verwachten dat men personen die worden opgeroepen hier toch enige tijd op voorhand van op de hoogte stelt. Het aanhoudingsbevel stelt dat Kiaku Mbuta naar de gevangenis dient geleid te worden omdat hij verdacht wordt van een misdrijf tegen de veiligheid van de staat. Volgens uw verklaringen werd het aanhoudingsbevel aan uw vader afgegeven toen politieagenten naar u op zoek kwamen bij hem thuis (zie CGVS d.d. 19/12/2013 p.5). Waarom men uw vader een aanhoudingsbevel zou geven met uw naam op is in het geheel niet duidelijk, aangezien men dit normaalgezien aan de persoon geeft die gearresteerd wordt op het moment dat hij gearresteerd wordt (zoals ook op het aanhoudingsbevel beschreven staat), om aan te tonen dat de arrestatie juridisch verantwoord is. Dit aanhoudingsbevel aan uw vader geven en hem op die manier op de hoogte stellen dat u gezocht wordt geeft u immers de kans om te vluchten, indien u dat nog niet gedaan zou hebben. Bovendien zou men verwachten dat op een aanhoudingsbevel, indien het moet staven dat een bepaalde persoon terecht wordt gearresteerd, meer gegevens over deze persoon te vinden zijn, zodat er geen twijfel kan bestaan over wie de te arresteren persoon is. Op zijn minst zou men verwachten dat er naast een naam ook een adres en een geboortedatum op vermeld staat, wat niet het geval is bij het arrestatiebevel dat u voorlegt.

Hoewel uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er inderdaad gewelddadig wordt opgetreden tegen manifestanten in Luanda en dat sommigen van hen arbitraire arrestaties ondergingen, blijkt eveneens dat de media deze zaken van dichtbij opvolgen en erover rapporteren. Er zijn inderdaad organisatoren van manifestaties geweest die te lijden hebben gehad onder intimidatie. Twee organisatoren van een manifestatie op 27 mei 2012 ((A.K.) en (I.C.)) zijn zelfs verdwenen, en zouden volgens bepaalde bronnen doodgeschoten zijn, wat u zelf ook vermeld (zie informatie

administratief dossier en CGVS d.d. 19/12/2013 p.5, 6). Er kan echter niet zonder meer worden aangenomen dat iemand door een loutere deelname aan een manifestatie persoonlijke en doorgedreven vervolging te vrezen heeft, zoals u beweert. Desgevraagd kan u hier bovendien geen enkel voorbeeld van geven, u noemt immers enkel (A.K.) en (I.C.) (CGVS d.d. 19/12/2013 p.5, 6). Dit zijn twee oorlogsveteranen die een demonstratie wilden organiseren om achterstallig loon op te eisen (zie informatie administratief), twee mensen met een heel ander profiel dan uzelf.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Ter ondersteuning van uw identiteit legt u volgende originele documenten voor: een identiteitskaart, een kaart van het leger ('certificado de reservista'), een kieskaart en een Cédula Pessoal.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4, 57/6/2 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de "Conventie van Genève van 28 juli 1951 en haar toegevoegd protocol van 31.01.1967 betreffende de status van vluchteling", van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het "principe van behoorlijk bestuur" en van de "manifeste beoordelingsfout".

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"Ten onrechte schijnt de Commissaris-generaal verzoeker aan te wrijven het gezag van gewijsde van het Arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd 26.02.2013 in vraag te kunnen stellen [...] Dat verzoeker opwerpt dat hij op geen enkel ogenblik het gezag van gewijsde die het Arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd 26.02.2014 in vraag heeft gesteld, zoals de Commissaris-generaal ten onrechte suggereert in de bestreden beslissing. Dat verzoeker tijdens zijn gehoor voor het Commissariaat-generaal op gewezen heeft dat hij zijn verklaringen bevestigde, deel te hebben genomen aan de manifestatie van 3 september 2011 in Luanda aan het onafhankelijkheidsplein, waarna verzoeker het slachtoffer was van een zware aantasting van zijn fysieke integriteit door de Angolese autoriteiten. Dat verzoekers vrees gegrond is en niet enkele gestaafd wordt door de brief van zijn vrouw, tevens dor objectieve elementen zoals de internet artikels die de mate van repressie van de Angolese autoriteiten weergeeft én door officiële documenten uitgaande van de Angolese autoriteiten, zijn de oproepingsbrieven en het aanhoudingsbevel. Dat deze documenten ontegensprekelijk recent zijn, in de mate dat zij niet eerder werden voorgelegd aan de Commissaris-generaal, maat tevens de actualiteit van verzoekers vrees vrees van verzoekster aantonen. Dat de Commissaris-generaal in geen geval de relevantie van dat nieuwe elementen in ogenschouw heeft genomen en geanalyseerd in het licht van verzoekers verklaringen. Dat de Commissaris-generaal deze nieuwe elementen nooit heeft afgedaan als reeds voorgelegd tijdens de eerste asielaanvraag van verzoeker. Verzoeker merkt verder op dat de Commissaris-generaal zich beperkt tot het verwerpen van het meervoudig verzoek van verzoeker zonder de nieuwe de samenhang van deze nieuwe determinerende elementen inhoudelijk in feite en in rechte te toetsen aan de verklaringen verzoeker én te toetsen aan de actualiteit van verzoekers vrees, zodoende dat bestreden beslissing de toets van de formele motivering van bestuurshandelingen niet kan weerstaan. Aangaande brief van zijn vrouw verklaard verzoeker ten onrechte dat het geen bewijswaarde zou hebben, daar het een gesolliciteerd karakter hebben. Dat verzoeker opwerpt dat de brief van zijn vrouw enkel een feitenrelaas weergeeft zoals zij dat heeft meegemaakt en een weergave van de werkelijkheid zoals zij het meegemaakt. Dat de inhoud van de verklaringen van zijn vrouw in haar brief bovendien worden bevestigd in het internetartikelen, waarin objectief wordt geschreven dat vele jongeren tot vandaag de dag nog steeds worden opgepakt. Dat verzoekster wel degelijk meent dat zowel de brief van zijn vrouw en de objectieve inhoud van de internetartikelen die hij heeft voorgebracht volledig voldoen aan de definitie van nieuw element in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

[...]

Verzoeker merkt op dat hij aan de Commissaris-generaal heeft verklaard deel te hebben genomen aan de manifestatie van 3 september 2013 en dat bovendien zijn vader vernomen heeft van de huurder van

zijn voormalige woning dat er oproepingsbrieven van de politie werden achtergelaten op de voormalige woning van verzoeker voor hem bestemd. Hij verklaarde tevens dat zijn vader zich naar het politiecommissariaat heeft begeven om er het fijne van te weten en dat hij er kreeg te horen dat verzoeker nog steeds werd gezocht. Dat het in die omstandigheden, gelet op de verklaringen van verzoeker, zijn buurman en die van de vader van verzoeker die van de politie zelf te horen heeft gekregen dat verzoeker nog steeds werd gezocht 'in verband met de manifestatie van 3 september 2011' niet ernstig is van de Commissaris-generaal te twijfelen aan de deelname van verzoeker aan de manifestatie van 3 september 2011 en/of de vraag te stellen waarom verzoeker werd opgeroepen of waarover hij verklaringen moest afleggen. Dat de oproepingsbrief mogelijk een tik fout bevat, wat de data van het document en de datum waarop verzoeker zich had dienen aan te melden, mogelijk door gebrek aan informatisering en het feit dat Angolese politiediensten nog steeds met verouderde mechanisch type machines werken, wat verzoeker bezwaarlijk kan verweten worden. In verband met de vorm en de inhoud van het aanhoudingsbevel kan verzoeker h stellen dat deze door de Angolese overheid wordt bepaald en dat hij niet verweten kan worden dat er geen geboortedatum of andere vermeldingen op het aanhoudingsbevel vermeld staan. Bovendien heeft hij verklaard dat de politie hem kwamen arresteren ten huize van zijn vader; daar de politie hem niet ter plaatse hebben aangetroffen, om dat hij reeds gevlucht was, hebben ze het aanhoudingsbevel maar aan zijn vader gegeven. Uit de informatie uit het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal weet heeft en erkent dat manifestanten in Angola hardhandig worden aangepakt, met arbitraire detenties en met verdwijningen van personen. Dat de Commissaris-generaal tevens niet betwist dat er op 3.9.2011 een manifestatie plaatsvond in Luanda in en rond het onafhankelijkheidsplein, zoals verzoeker verklaard heeft. Dat verzoeker als voorbeeld (A.K.) en (I.C.) heeft vernoemd als personen die het slachtoffer zijn geworden van het Angolese repressieapparaat en letterlijk verdwenen waren, waarvan gezegd wordt dat zij werden gedood en hun lichamen in de rivier gegooid als voer voor de krokodillen. Zodoende volhardt verzoeker in zijn verklaringen, staaft thans door nieuwe aangebrachte elementen, op voldoende wijze de actualiteit van zijn vrees voor vervolgingen door de Angolese, in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève. Dat het vaststaat dat de nieuwe determinerende elementen, in het licht van de verklaringen van verzoeker ontegensprekelijk aanzienlijk de kans vergroten dat verzoeker als vluchtelingen zou moeten erkend worden."

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoeker de schending aanvoert van het "principe van behoorlijk bestuur", duidt hij niet aan welk beginsel van behoorlijk hij geschonden acht, noch op welke wijze dit beginsel dan geschonden zou zijn. Deze schending wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Vooreerst dient opgemerkt dat de Raad niet inziet over welk arrest verzoeker het heeft wanneer hij in zijn verzoekschrift verwijst naar "het Arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd 26.02.2013" en "het Arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd 26.02.2014". In zoverre verzoeker doelt op 's Raads arrest nummer 105 226 van 18 juni 2013, ziet de Raad evenmin in waar er in de bestreden beslissing gesuggereerd zou worden dat verzoeker het gezag van gewijsde van dit arrest in vraag zou stellen.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

De Raad stelde bij arrest nr. 105 226 van 18 juni 2013, dat kracht van gewijsde geniet, de ongelooftwaardigheid vast van verzoekers asielrelaas.

In het kader van zijn tweede asielaanvraag legt verzoeker volgende documenten neer: een identiteitskaart, een kaart van het leger ("certificado de reservista"), een kieskaart, een Cédula Pessoal, een brief van zijn echtgenote, twee oproepingsbrieven, een aanhoudingsbevel en enkele algemene artikels over de situatie in Angola (zie map 'Documenten' in het administratief dossier).

Wat betreft de artikels over de situatie in Angola, dient opgemerkt dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geïmigreerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen. De brief van zijn echtgenote bevat geen enkel objectief element en is slechts een subjectieve weergave van haar eigen beweringen. Aldus stelt de bestreden beslissing terecht dat deze brief een gesolliciteerd karakter heeft.

Waar verzoeker aanvoert dat de oproepingsbrieven en het aanhoudingsbevel mogelijk een tikfout bevatten en hiervoor verwijst naar de verouderde mechanische typmachines waarmee de Angolese autoriteiten zouden werken, komt verzoeker niet verder dan het opwerpen van een blote bewering. Bovendien hebben documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden, hetgeen, gelet op 's Raads arrest nummer 105 226 van 18 juni 2013, *in casu* niet het geval is. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht: *"Wat betreft de oproepingsbrieven en het aanhoudingsbevel kan worden opgemerkt dat nergens in deze documenten enige informatie staat met betrekking tot uw beweerdde deelname aan de manifestatie op 3 september 2011, welke de aanleiding van uw arrestatie en vervolging in Angola zou zijn geweest, en welke door het CGVS en de RVV in twijfel wordt getrokken. In de oproepingsbrieven staat niet vermeld waarom u wordt opgeroepen of waarover men wil dat u verklaringen komt afleggen. Opvallend is dat de oproepingsbrieven klaarblijkelijk opgesteld zijn op de dag waarop u zich volgens de oproeping zou moeten presenteren, wat eigenaardig is, aangezien men zou verwachten dat men personen die worden opgeroepen hier toch enige tijd op voorhand van op de hoogte stelt. Het aanhoudingsbevel stelt dat Kiaku Mbuta naar de gevangenis dient geleid te worden omdat hij verdacht wordt van een misdrijf tegen de veiligheid van de staat. Volgens uw verklaringen werd het aanhoudingsbevel aan uw vader afgegeven toen politieagenten naar u op zoek kwamen bij hem thuis (zie CGVS d.d. 19/12/2013 p.5). Waarom men uw vader een aanhoudingsbevel zou geven met uw naam op is in het geheel niet duidelijk, aangezien men dit normaalgezien aan de persoon geeft die gearresteerd wordt op het moment dat hij gearresteerd wordt (zoals ook op het aanhoudingsbevel beschreven staat), om aan te tonen dat de arrestatie juridisch verantwoord is. Dit aanhoudingsbevel aan uw vader geven en hem op die manier op de hoogte stellen dat u gezocht wordt geeft u immers de kans om te vluchten, indien u dat nog niet gedaan zou hebben. Bovendien zou men verwachten dat op een aanhoudingsbevel, indien het moet staven dat een bepaalde persoon terecht wordt gearresteerd, meer gegevens over deze persoon te vinden zijn, zodat er geen twijfel kan bestaan over wie de te arresteren persoon is. Op zijn minst zou men verwachten dat er naast een naam ook een adres en een geboortedatum op vermeld staat, wat niet het geval is bij het arrestatiebevel dat u voorlegt."*

De Raad ziet niet in op welke wijze verzoekers identiteitskaart, zijn kaart van het leger ("certificado de reservista"), zijn kieskaart en zijn Cédula Pessoal zouden aantonen dat 's Raads arrest nummer 105 226 van 18 juni 2013 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Voor het overige en mede gelet op het voorgaande, komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn aanvraag en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS